Молитвата.

36а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯНА 23.VII.1924 Г.— СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Молитвата.

36-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯНА 23.VII.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

МОЛИТВАТА.

Мълчание.

За въ бждаще, като се събирате тукъ, ½ часъ ще прѣкарате въ мълчание.

Най-хубавото упражнение въ живота на човѣка е молитвата. За сега, въ свѣта, по-хубаво упражнение отъ молитвата нѣма. Молитвата е общение съ Бога. Думата „молитва“ въ български езикъ е малко несполучлива. На френски езикъ „молитва“, значи „la prière“. Буквата „М“ въ думата „молитва“, и буквата „Р“ въ думата „prière“, показватъ за какво се моли българина и за какво се моли французина. Всѣки народъ си има свой стремежъ. У англичанина и американеца, молитвата почива на волята. Българинътъ пъкъ казва: като спусна кофата си въ кладенеца, иска не иска, все ще ми даде нѣщо. Той се отличава по това, че обича повторението на едно и сжщо нѣщо. Повторението, това сж двата брѣга на едно течение. Това означава буквата M.

Стремежътъ въ всички славянски народи е навжтрѣ. Буквата „M“ е подобна на европейската

буква „W“, но българитѣ сѫ малко по-добри отъ евреитѣ. Тия двѣ букви въ българския и въ еврейския езици означаватъ крайния материялизъмъ. Българинътъ се моли само когато се намѣри на тѣсно: или когато нѣма пари, или когато е боленъ, или когато се запали кѫщата му. Нѣма ли боленъ въ кѫщата му, здрави ли сѫ всички, богатъ ли е, той си накривява калпака и казва: не струва да се моли човѣкъ!

Често, когато плодоветѣ на дърветата падатъ, дѣцата държатъ калпацитѣ си подъ дърветата отдолу, та плодоветѣ да падатъ вѫтрѣ. Едно отъ дѣцата разтърсва дървото, а другитѣ държатъ калпацитѣ си отдолу и събиратъ плодоветѣ. И българинътъ прѣдставлява една такава захлюпена шапка. Това, обаче сѫ останки отъ миналото. Всѣки народъ си има своитѣ етически останки, навици на миналитѣ вѣкове, които трѣбва да прѣобразува. Вземете, запримѣръ, твърдението, което сѫществува въ българина па и въ всички народи почти, че човѣкъ трѣбва да се моли само когато има разположение. Защо човѣкъ трѣбва да се моли само когато има разположение? Ако туй е правило, тогава човѣкъ трѣбва да говори пакъ само когато е разположенъ. Въ такъвъ случай, защо когато биятъ нѣкого говори най-много? Нека мълчи въ това врѣме! Защо тогава именно най-много

говори? Тази философия, че човѣкъ трѣбва да говори и да се моли само когато е разположенъ, отчасти е вѣрна. Човѣкъ трѣбва да се моли всѣкога! Подъ думата „молитва“ се разбира общение съ Бога. Значи, такова общение човѣкъ всѣкога трѣбва да има. Защо? Защото Божествениятъ животъ у насъ е непрѣривенъ и тогава, не само на думи, но въ всички положения въ живота си, ние трѣбва да сме постоянно въ общение съ Бога. Ти можешъ да се молишъ умствено, можешъ да се молишъ философски — има хиляди начини, по които можешъ да се молишъ философски — има хиляди начини, по които можешъ да се молишъ. При това, не само за едно нѣщо можешъ да се молишъ, но има хиляди работи, за които можешъ да влѣзешъ въ общение съ Бога, да ти се разкриятъ тия нѣща. Молитвата е единъ отъ най-хрбавитѣ методи за избистряне на ума и на чувствата. Значи, молитвата е методъ, който може да се прилага въ различни случаи. Нѣкой пѫть, обаче, хората свързватъ молитвата съ чувствата, а нѣкой пѫть я свързватъ съ мислитѣ. Не, въ молитвата влиза метода и на мисъльта, и на чувствата, и на волята, но самата молитва, туй разположение на човѣка да се моли, е вложено нѣкждѣ по-дълбоко въ душата, отколкото въ самата мисъль или чувство.

И тъй, най-главното е: когато се моли човѣкъ, когато се приближава при Бога, едно отъ най-разумнитѣ сѫщества, Той всѣкога трѣбва да бѫде готовъ да възприема! А сега, когато отивате при Господа, вие Му разправяте, разправяте... Прѣдставете си какво е положението на Госода! Той трѣбва да слуша какво му разправятъ всички. Като му кажешъ: „гладенъ съмъ“ Той те е разбралъ, разбралъ е всичко, отъ което имашъ нужда. А ти ще Му разпразяшъ половинъ часъ за глада си, ще се молишъ, ще разправяшъ.. Слѣдъ тебе дойде втори, трети... Всички се молятъ, разправятъ, оплакватъ се, и все очакватъ молитвата имъ да бѫде послушана. Това сѫ неразумнитѣ молитви. Молитвата, дѣйсвително, включва ония необходими нѣща, туй, отъ което човѣкъ има нужда, но трѣбва да се знае, какъ да се изрази. Ако въ човѣка има една вѫтрѣшна дисхармония, която прѣкѫсва общението му съ Бога, молитвата е необходима пакъ. Молитвата трѣбва да е насочена къмъ това, да свързва човѣкъ съ Бога. Молитвата е необходима за възстановяване прѣкѫснатитѣ общения съ Бога, въ които хората изпадатъ. Молитвата е най-силното дѣйствие въ живота на човѣка. Човѣкъ всѣкога трѣбва да се моли, за да бѫде всѣкога въ общение съ Бога. И нѣкога,

като се молимъ, трѣбва да си вдигнемъ рѫцѣтѣ нагорѣ, което значи „дай, Господи“, или още означава приемане нѣщо отгорѣ. Това дигане на рѫцѣтѣ е знакътъ „W“, но сѫщевременно този знакъ „ε“ на гръцки езикъ е знакъ на размножение, Нѣкой казва: ще си спусна рѫцѣте надолу. То е буквата „M“. Това означава Господи. азъ страдамъ! Ти казвашъ, че страдашъ, но не казвашъ причинитѣ, защо страдашъ — скрилъ си крушата подъ шапката си. Въ молитвата, душата ти трѣбва да бѫде чиста и празна, да ти сипе Господъ нѣщо. Ако ти си пъленъ съ философски теории и възгледи, Господъ трѣбва да изпрати нѣкой ангелъ да те изпразни, че тогава да ти сипе нещо. Той ще каже: „Изпразнете туй шише!“ Съ какво ще идемъ ние при Бога? Кое е това, което има тяжесть предъ Него? Всчкитѣ положения, които сѫществуватъ сега на земята сѫ все глупави положения, тѣ сѫ дѣтински работи. Кое е онова положение, съ което, ние трѣбва да идемъ при Бога? — Когато идемъ при Бога, не трѣбва да имаме никакви образи въ душата си — само единъ образъ трѣбва да имаме. Понеже човѣкъ е създаденъ по образъ и подобие Божие, той трѣбва да изхвърли всички други образи отъ душата си и да остави само единъ свещенъ образъ — обрзътъ за

Бога. осанатъ ли и другитѣ образи въ душата му, той не може да се моли. Ще изчистите вашата Светая Свѣтихъ отъ многото образи и да остане въ нея само първоначалния Божественъ образъ. Само той е въ състояние да даде великъ импулсъ на душата ви. Многото образи, многото идеи, многото желания довеждатъ до заспиване. Вземете, напримѣръ, единъ богатъ човѣкъ, който има да взима пари отъ 100 полици; ти му говоришъ за Бога, а той си мисли какво има да взима, че едната полица е отъ 1,000 лв., другата отъ 500 лв. и т. н. Ама Христосъ дошълъ!... Чакай, третата полица е отъ 1,500 лв. Сто полици сѫ всичко! Ако има да дава, пакъ сѫщото положение. Хубаво, ако срещнешъ нѣкой ученъ, философъ и му говоришъ за Бога, за значението на молитвата, той си мисли за Кантовата теория на чистия разумъ. Е, хубаво, отъ кѫдѣ сѫ взели Кантъ, Лапласъ своитѣ теории? Чудни сѫ хората! Говорятъ за Канта, за Лапласа, но какво сѫ тѣ? Лапласъ е едно малко дѣте, той нищо не знае за свѣта. Я потвърдете вие неговата теория? Отъ гдѣ е взелъ той тази теория? Казвате: и азъ имамъ понятие за свѣта. Отъ кѫдѣ го разбра? — Отъ Бога. А, отъ Бога си го разбралъ! Не казвай, че си го разбралъ отъ Бога. Слѣдъ като нѣкой проповѣдникъ е проповѣдвалъ за Бога, хо-

рата излизатъ и казватъ: разбрахъ какво казва Богъ — Нищо не сте разбрали. Туй още не е разбиране. За да разберешъ Бога, ще направишъ единъ малъкъ опитъ. „Ама азъ издържахъ една критика.“ Това не е опитъ, 99 пѫти трѣбва да изържишъ критика, че тогава да имашъ единъ малъкъ опитъ.

Нѣкой казва: азъ се помолихъ на Бога и Той ме послуша. Ти провѣрилъ ли си, колко пѫти Господъ те е послушалъ? Ако на 100 пѫти, 10 пѫти те слуша, а 90 пѫти — не, мислишъ ли, че си отъ много праведнитѣ? Ако Господъ на 100 молитви, 99 пѫти те послуша, а само единъ пѫтъ направи изключение, не те послуша, тогава ти си човѣкъ. Истинското, дѣйствителното знание въ свѣта почива на единъ вѫтрѣшенъ опитъ; и всички теории въ свѣта почиватъ на единъ вѫтрѣшенъ опитъ. Въ Кантовата теория, обаче, има едно изопачаване на фактитѣ. Защо? Защото той иска да угоди на свѣта. И всички съврѣменни учени хора изопачаватъ теориитѣ си, понеже искатъ да угодятъ на свѣта. Тѣ нагаждатъ своитѣ теории съобразно врѣмето и хората. Вземете, напримѣръ ученитѣ хора, тѣ не могатъ да кажатъ, че човѣкъ е сѫществувалъ преди единъ милионъ години. Нѣкой може да каже, че човѣкъ е сѫществувалъ отъ прѣди еди-колко си хиляди години, но той не

говори Истината. Ако нѣкой ученъ каже така: азъ съмъ направилъ изслѣдвания и съмъ намѣрилъ, че отъ какъ човѣкъ сѫществува има 20 милиона години, безъ огледъ на това, дали вие вѣрвате, или не ще го направятъ лудъ. Нѣкои учени казватъ: за да опрѣдѣлимъ, отъ колко години човѣкъ сѫществува на земята, ще вземемъ едно число, приблизително чнслото, което Мойсей дава. Добрѣ, знаятъ ли тия учени на каква база разчиташе Мойсей, когато правѣше своитѣ изчисления? Цѣлото лѣточисление на Мойсея е окултно, а съврѣменнитѣ учени иматъ съвсѣмъ друго изчисление.

Та като се молите, вие трѣбва да имате туй вжтрѣшно прѣживяване. Молитвата, това е едно вжтрѣшно прѣживяване, вжтрѣшна връзка съ Бога. Молете се и вие, за да бждете въ общение съ Бога! Ако прѣзъ цѣлия си животъ дойдете въ съприкосновение съ Бога само нѣколко пжти, тия нѣколко моменти ще ви донесатъ неизчислими богатства. Този моментъ е най-великиятъ, най-радостниятъ и най-прятниятъ въ живота ви. Най-великото събитие въ живота на всѣки човѣкъ е, когато той има общение съ Бота, съ тази велика разумность! За туй всички трѣбва да се молите вжтрѣшно. Безъ молитва човѣкъ не може да прогресира. Той може да има много знания, но безъ молитва не може да бжде циментиранъ, всичко въ него бързо изчезва. Молитвата влиза въ човѣка като единъ вжтрѣшенъ импулсъ, като едно велико благо. Самъ Христосъ се молѣше. Той имаше много знания, но всѣка вечерь се уединяваше на м о л и т в а и р а з м и ш л е н и е. Ако Той имаше нужда да се моли, колко повече вие! Вие казвате: азъ не трѣбва да се моля. Не, ще се молите поне колкото Христа? Значи вие сте по-горѣ отъ Христа? Вие казвате: тази вечерь не съмъ разположенъ да се моля, но утрѣ ще бжда разположенъ, тогава ще се моля. Господъ не иска, щото хората да Му се молятъ при разположение. Господъ обича молитви, които сж направени безъ разположение. Въ молитвата се изисква едно дѣтинско състояние, но на най-разумното дѣте въ свѣта. Такива състояния въ небето ги наричатъ: състояния на най-разумното дѣте. И когато Христосъ казва да бждемъ като малкитѣ дѣца, Той не разбира тия малкитѣ, глупавитѣ дѣца въ свѣта, а разумнитѣ дѣца. Той взима дѣцата само като образецъ, но подразбира друго нѣщо. И въ небето има дѣца, но какви дѣца? — Отлични дѣца сж тѣ! „Бждете като малкитѣ дѣца!“ Затова трѣбва да се молите, да станете като малкитѣ дѣца. Само молитвата е въ сила да отмахне онази грубость, която

сѫществува между васъ. Голѣма грубость сѫществува между хората. Има и естествена грубость въ насъ, която се дължи на естеството на нашата материя. Всѣки отъ васъ нека направи единъ опитъ, да види колко грубъ е човѣкътъ. Запримѣръ, ти си богатъ, дойде единъ иска ти да му дадешъ 100 лв. Слѣдъ като помогнешъ на единъ, на втори, на трети, на 20, на 30 души, най-послѣ ти почвашъ да се дразнишъ вече, и кой какъ дойде, усѣщашъ, като че нѣщо те ухапва. И като дойде най-послѣдниятъ, ще го изхукашъ, ще кажешъ: е, стига ме безпокои! Ето гдѣ е грубостьта на човѣка. Кажи му: азъ съмъ уморенъ сега, ще бѫдешъ тъй добъръ да дойдешъ другь пѫть. Защо си служишъ съ дургия начинъ и казвашъ: махни се „отъ“ тукъ! Защо не постѫпишъ съ по-мекия начинъ? Вие никога не сте си давали за това нѣщо психически отчетъ. Туй у всинца ви сѫществува. Вие сте добри, но кога? — Съ първия сте добъръ. Като дойде вашиятъ приятель, пакъ сте много добъръ. Ако азъ дойда при васъ и ви донеса единъ подаръкъ, вие веднага ще приготвите хубаво ядене и ще разправяте на всички за менъ. Тогава вие сте изправенъ, радвате се. Пъкъ като ви дойде нѣкой бѣденъ, окѫсанъ роднина, който се свива, нѣма какво да ви даде, и вие се свивате. Защо е туй положение сега?

Ако вие сте богатъ, защо, споредъ закона на Любовьта, не пуснете въ джоба на този вашъ бѣденъ роднина 50—100,000 лева, та и той да се радва, да казва: моятъ роднина е богатъ и благороденъ! А вие, напротивъ, дойде ли ви бѣденъ роднина на гости, казвате си: дано да си върви! Защо? — Това сѫ навици на миналото. Всички тия навици трѣбва да се изправятъ. И ние сега виждаме тѣзи навици. Азъ съмъ ги опитвалъ, опитвалъ и търся начини и методи, чрѣзъ които човѣкъ да изправя своитѣ лоши навици и дѣйствия. Най-трудното нѣщо въ свѣта е човѣкъ да си създаде хубави съзнателни навици, та който и да му дойде, винаги да се радва. Съзнанието въ хората още не е толкова будно, че да могатъ веднага да се въздържатъ. Щомъ съзнанието въ нѣкой човѣкъ не е много будно, то не може да те възпре отъ нѣкаква лоша проява, но слѣдъ като излѣзешъ изъ релситѣ си, тогава се спирашъ. Е, защо ти е спирачката тогава? Азъ мисля, че всичката причина за нещастията въ свѣта се дължи на това, че не се молите усърдно. Рѣдко съмъ срѣщалъ хора въ свѣта да се молятъ. Да се молишъ, това е най-красивото състояние! Човѣкъ навсѣкждѣ може да се моли. Може да си на банкетъ, между приятели и пакъ да си на молитва; все ще има единъ малъкъ проме-

жутъкъ, прѣзъ, който ще можешъ да се молишъ. Онзи, който знае, ще намѣри този промежутъкъ, въ който да изпрати своята молитва. Туй значи да използуваме врѣмето съзнателно!

Бихъ желалъ, постоянно да се молите, т. е. въ тия промежутъци да сте въ връзка съ Бога. Само така ще дойде върху васъ онова въздействие отгорѣ. Тогава вие ще усѣтите онова Божествено облагородяване и закрѣпване. Само когато човѣкъ се моли тѣлото му укрѣпва, чувствата му и мислитѣ му сжщо укрѣпватъ. Онзи човѣкъ, който се моли, не може да има жестоко сърце. По конструкция той може да е деликатенъ, но тѣлото му е здраво, мислитѣ му устойчиви и чувствата му силни. Не е възможно да сме, въ общение съ Бога и да сме хилави!

Казва се въ Писанието: „Бждете постоянно въ молитва!“ Защо? Тази свѣтлина, тази топлина, която иде отъ Бога е толкова мека и приятна, че тя съгражда. Тя е топлина и свѣтлина на безсмъртието! Нѣкой пжть азъ ще се спра да ви поговоря върху тази свѣтлина. Тя е тази именно свѣтлина въ свѣта съ която не можешъ да направишъ никаква пакость. Нашитѣ свѣщи могатъ да направятъ голѣма пакость въ нѣкой хамбаръ съ сѣно или слама, цѣль пожарь могатъ да създадатъ, но съ свѣтлината, която иде отъ

Бога, нищо не можешъ да запалишъ. Съ нея можешъ да четешъ книга, съ нея само добро може да се прави. Азъ я наричамъ „безврѣдната свѣтлина“. Тази свѣтлина се добива въ молитвата. При тази свѣтлина човѣкъ добива едно успокояване, единъ вжтрѣшенъ миръ. Дѣто и да насочимъ тази свѣтлина, отъ нея нищо не се запалва, не изгаря. но всичко се освѣтлява. Въ придобиването тази свѣтлина, седи силата на молитвата. Нѣма другъ начинъ за добиване тази свѣтлина! Всички окултни ученици иматъ много начини за придобиване на знанието, но дойде ли се до „свѣтлината на Безсмъртието“, всички употрѣбяватъ молитвата — и Учители, и ученици. За добиване на Мждростьта, сжщо има много методи, но доиде ли се до тази свѣтлина, има само единъ методъ — М о л и т в а т а. Тази свѣтлина за сега е необходима за всички.

Нашиятъ земенъ животъ трѣбва да се осмисли. Напримѣръ, имашъ да разрѣшишъ нѣкой мжченъ въпросъ въ живота си. Какъ ще го разрѣшишъ? — Само чрѣзъ тази свѣтлина. Всѣки отъ васъ има мжчни въпроси, които трѣбва да разрѣши. Има сѣмейни, обществени, морални, какви ли не въпроси, при разрѣшението на които човѣшката душа се развива. Разрѣшаването имъ, обаче, става само при тази свѣтлина. Когато дойде тази свѣтлина въ свѣта, споръ

между хората вече не може да има, обмѣната става правилно, и всички противорѣчия, които се подигатъ между хората, изчезватъ — навсѣкждѣ настава пълна хармония.

И тъи, ще помните правилото: ще се молите всѣкога! Ама кога? Прѣзъ цѣлия день ще се молишъ! Разбирашъ ли какво значи това? И като си буденъ, и като спишъ — прѣзъ цѣлия день ще се молишъ. Като станешъ отъ сънь, ще се молишъ; като си лѣгашъ, пакъ ще се молишъ, ще кажешъ: отивамъ да се моля пакъ! Молитвата е най-красивото нѣщо въ живота! Тъй че да не питате: кога да се молимъ? Прѣзъ цѣлия денъ ще се молите! И ще ви научатъ да се молите. Всѣкога ще се молите! Сега разбрахте нали? Може би цѣла година ще трѣбва да правимъ опити, докато се домогнемъ чрѣзъ молитвата до микроскопически резултати. Тѣзи микроскопически резултати сж цѣнни за насъ.

Размишление.